

ОПШТА ТЕОРИЈА СВЕТА ТОМ ЧЕТВРТИ

СРБСКИ ЕТАЛОНИ ЈЕЗИКА, ВРЕМЕНА И ПРОСТОРА У ИСТОРИЈИ СВЕТСКЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ

БИБЛИОТЕКА СОРАБИА

МГС 259

НИШ – 2013.

НИЗА – 7521.

Аутор: Академик Проф. Милош Гроздановић

Наслов дела:

**ОПШТА ТЕОРИЈА СВЕТА
ТОМ ЧЕТВРТИ
СРБСКИ ЕТАЛОНИ
ЈЕЗИКА, ВРЕМЕНА И ПРОСТОРА
У
ИСТОРИЈИ СВЕТСКЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ**

copyright© Милош Гроздановић

Уредник издања: Академик Проф Радивоје Ђ. Манчић

Издавач: ауторско издање

За издавача: Академик Проф Милош Гроздановић

**Рецензенти: Академик Проф др Радивоје Ђ. Манчић
Академик Проф др Светислав М. Јарић**

**©РБСКИ БОГОВИ,
©РБСКА РАСА,
©РБСКА ЦИВИЛИЗАЦИЈА
И ©РБСКА КУЛТУРА
СУ ОСНОВИ ЦЕЛОКУПНЕ
СВЕТСКЕ ИСТОРИЈЕ ЧОВЕКА
ПОЗНАТЕ ДАНАС**

АУТОР

Овим путем исказујем своја најдубља дивљења Боговима НЕТЕРУ, Богу ОНУ и свим старим цивилизацијама, и нека им је вечита и слава и хвала за огромно знање које су имали и за оно што су нам оставили.

ПОСВЕТА

Ову књигу посвећујем свима онима који су одувек били и остали Срби, и који су своје животе без милости стављали у службу СРБА - Србскога Црвеног Бога, и свима онима који су побијени, на колац натакнути, којима су очи извађене, срца чупана, мозак просут и који су спаљивани и на најбезочнији начин убијани и превођени у друге вере

– *само зато јер су*

СРБИ

Аутор

"Истина је ружна"

Фридрих Ниче

"Истина је србска " (али Срби нису ружни)

Милош Грозданови

Исказујем најдубље поштовање гдину Саши Нађфеју за огроман и искрен труд и љубав коју је показао у истраживању планине Ртањ и начину на који је организовао организацију ДУХ РТЊА, као и свим људима који су своја знања и љубав удружили са њиме.

Захвалност драгим сарадницима:

Академику Проф др Радивоје Ђ. Манчићу

Академику Проф др Светислав М. Јарићу

Археологу Мр Драгану Јацановићу

Саши Нађфеју и организацији ДУХ РТЊА,

Адели Маргот, Славиши Миљковићу – експерту Србског Ученог Друштва,

Небојши Савићу, инж. Драгану Судимцу, Слободану Веселиновићу,

Илији Миљковићу, инж. Ивану Јушковићу,

супрузи Светлани, оцу Момчилу итд. ...

и свима онима који су помогли у изради ове књиге

"Твоје је светилиште попут обзора.

Утемељио си га светим маљем."

Аулетов храм у Атрибису, у близини Сохага у Горњем Египту.

ПРЕДГОВОР АУТОРА

Троугао који је гдин Саша Нађфеј са колегама из организације Дух Ртња открио 2012. године дао ми је инспирацију да се посветим том феномену. Кажем феномену, јер је то по мени, засигурно највећи догађај који је могао да нас задеси. Имам срећу да је моје ослањање на математичко тумачење историјских догађаја и артефаката било у старту исправно и да су Гебел Сербал или Србска Гора на Синају и Стоунхенџ били прави одабир да буду мој први откривени КА. Тумачећи камење на Констандиновици научио сам да никада више нећу моћи на Земљи да другачије тумачим природу него да је све то намерни збир бројева који ми гледамо као случајност, али све су то неки чудни коефицијенти који свима нама дају посебне вредности које ми зовемо ЖИВОТ.

Управо сам радећи мапе Ниша и околине открио да је Мајански календар највише повезан са овим тлом. И Мисирци не заостају много. Инке их прате у стопу. Остали народи се утркују. Језици народа који се међусобно налазе на огромним растојањима одједном постају много ближи и одједном постану разумљивији јер се испоставило да су мере које они поседују заједничке скоро свима.

Језик, време и простор одједном губе неразумевање једне за друге. Сви су они ту јер простором ходимо и живимо, временом старимо, а језиком обухватамо како своју околину, тако и цео свет путем теле – комуникационих средстава.

Принцип један глас једно слово је Вук Стефановић Карацић унео у наш живот, и вратио нас на почетак. Можда ће се неке чинити чудним, али мислим да је то једно од највећих открића у историји света. Вратили смо се кроз тај систем поново близу Боговима, и поново почели да добијамо енергију од њих.

Мерити дужину и површину, запремину, време итд. је такође огроман корак за човека. За све је човек утврдио норме како се и под којим условима нешто сматра еталоном. То су све физичке поставке метра, литра, килограма итд. Они све имају узорке, који се чувају у идеалним условима, могу да виде, да осете физички, да их премере итд. На различитим континентима су били и остали у употреби различити нивои мерног изјашњавања. Метар и инч, килограм и фунта, итд. су само неки видови како се мери некад и сад.

Ми меримо године, али година није прецизна. Додајемо зато сваке четврте године по један дан на 365 дана да би се трка са временом добила. Али ми је увек губимо сада, али некада тако није било. Маје нису губиле ни један дан. Просто, нису рачунали године од 365 дана, него су бројали дане. Паника од прошле 2012. године је само било или тотално не знање, или што је још горе, намерно паничење код људи. Страх је увек било средство за владање људима.

Но, постоје ипак средства којим се може елегантно открити нешто повољније вести. Јединство језика, времена и простора није само спољашња манифестација, она је и на духовном, астралном и материјалном нивоу.

Када се сагледају сви проблеми долазимо до неких нових решења. Језик и време и простор постају шетајући коефицијенти који чине да се једни у друге уплићу, и дају верификацију једни другима. Јесте да то јако тешко прихватити, али резултати показују

да и догађаји нису сами по себи случајни, већ да и они имају исту узрочно последичну везу, која се односи на много шире просторе него што можемо и замислити.

Зато сам замолио гђу Аделу Маргот да ми помогне у овом раду, јер је она остварила изузетну духовну везу са ћириличним писмом. Она србски језик кроз ћирилично писмо и друге језике ових простора доводи у јединствену везу и остварује духовну, астралну и материјалну базу којом језик уводи у свет временског и материјалног преплитања као кичмени стуб и његове натријумове и калијумове струје које чиње човека човеком

Еталони језика, времена и простора су универзално постављени, извиру са ових простора, преко њих се врши кодовање свих осталих цивилизација које су биле, постоје и постојаће на овом нашем планетоиду, луталици како је Грци зову, а ми је зовемо Земља. Историја светске цивилизације потиче са свим овим доказима са овог тла, а ја се захваљујем свим Боговима Нетеру који су нам дозволили да боравимо на овој Земљи.

Академик Проф Милош Гроздановић

У Нишу, 20. 12.2013

Рецензија

Представљање историје србског народа математичким путем је сваким даљим радом аутор Милош Гроздановић уводио у нову димензију. Они који су у оскудацији са логичким математичким размишљањем засигурно себе стављају у чудан положај, јер се врата логике никада не закључавају. Логика је као Дух Свети, јер се човек жедан знања увек напада, а ново из света логичке мисли и духовности никада не престаје да силази. Човек је никада напуњена чаша, и ова књига је заувек доказ да логичком размишљању нема краја.

Драги моји, себе стављам у позицију, да иако његов професор, увек себе затекнем, да свака нова књига, као и ова, мене збуни, јер му увек казујем да он мора да примени строги научни поступак, јер само тако ће његов рад да буде широко признат.

Верујте ми на реч, ни овога пута ме није послушао. Питам га: Зашто? Он одговара: Зато што та стара наука нема интуитивни ниво који мени треба, јер бројке не излазе саме од себе, него ја морам да уложим другу врсту енергије да бих дошао до ових мојих открића. Када би се то тако лако одрађивало, све би ово што ја радим, већ неко други урадио, али за сада сигуран сам није.

Али зато, ја сада знам да ново вино иде у мехове нове, јер се овде испоручује огромна количина новог знања, која све претвара у бројеве, која се не либи нових врста доказа. Духовно, астрално и материјално се овде преко Ртња, Ниша, Србије и Милошевих прстенова конкретизују- ОН УВОДИ ПОТПУНО НОВЕ МЕРЕ У НАУКУ.

Његове нове мере ПРСТ, МИЛОШЕВ ЗАРЕЗ, ХОРУСОВ ЗАРЕЗ, ЗЛАТНИ ПРЕСЕК И БРОЈ ПИ добијају овде нова квалитативна и квантитивна својства. Тешко их је разумети, али он бројеве ЦРТА као линије које се сусрећу на свим континентима, даје упутства за њихова тумачења, указује на логичност поступка да је заиста било

ЛОГИЧКИ МОГУЋЕ да је некада НЕКО или НЕКИ које ми зовемо БОГОМ или БОГОВИМА урадио – урадили нешто што ће свуда оставити СВОЈ ТРАГ.

Он се усуђује да стопала са Малте повеже са стопалима на Гебел Сербалу у Мисиру.

Он се усуђује да број 118 пронађе у Паленку, у пустињи Нацка, у Мисиру. Даје му име АДЕЛИН БРОЈ 118.

Он се усуђује да број 55 нађе у Паленку, пустињи Нацка. Даје му име НАЋФЕЈОВ БРОЈ 55.

Него, свима НАМА ЖЕЛИМ СРЕЋНУ НОВУ ПРАВУ СРБСКУ НОВУ ГОДИНУ 19. АВГУСТА.

СРЕЋНА ВЕЛИКА ТЕРЦА СВИМА НАМА.

Академик Проф др Радивоје Ђ. Манчић

У Нишу 21.08.2013.

Рецензија

УСПОСТАВЉАЊЕ НОВИХ МЕРНИХ СИСТЕМА

Дискутабилност светске интелектуалне елите се по мојим спознајним процесима завршава на нивоу доказаности доказаног, и теоријски се скучава у немушти језик којим се теорије хаоса стављају на пиједестал научно оправданог чина.

Аутор Милош Гроздановић избегава фронтално ту појаву, оцењује је као крајње дегутантну, и ставља као свој имиџ нешто врло чудно – математичку доказивост Богова, као *Sui generis*. Он себе не детерминише тиме што околина одбија појам Бога у плуралу. Појам Бога је сколастичка филозофија и религијска монотеистичких религија то све у догму претворила.

Аутор и даље добија од мене оцену "спектакуларне ерудиције", која се у овој књизи флагрантно претвара у тотално разоткривање тајни великих "мистерија", и те мистерије своди на појам "заједничког извора".

Не заборавимо да су и Карл Сеган, и Радакришнан филозоф, и Волис Баџ као и многи други говорили о неком народу који је био извор великог знања у времену од 3500-3000 г.с.е.. Аутор смело тврди на основу мера које је утврдио да су оне све присутне свуда на свим просторима, смело даје изјаву да је порекло тих бројева са ових простора.

Надам се да ће ова књига бити послужна даска која ће послужити многим другим научницима да све ово премере у реалном времену и простору. Тек тада ће се заиста моћи рачунати на нове доказе.

Егзактност научног чина чини да се темељне тврдње увек могу егзактним чином измерити и верификовати.

Математичко моделирање које у новијој епохи започиње Сер Исак Њутн, наставља Рус Морозов, затим Американац Ливио Катули Стекини, преко Руса Фоменка, доводи до нужности да наш аутор, улази у тај скромни ред обележивача.

Признајем, ово је дословно – колико је мени познато, први рад у свету који успоставља кореспонденцију географија – лингвистика – декадни систем мера – старе цивилизације, као и до сада НЕПОЗНАТИ СИСТЕМ МЕРА као:

Мере 144.00; 7200; 19,48; 4,41 – потичу од Маја, 1,256 – Милош зарез – повезује пирамиде у Теотихуакану и Гизи, 1,0136 – Питагорин зарез, 1,0158 – Хорусов зарез – повезује Хорусово око као разломак који указује на формирање планете Земље, 3,14 - број Пи – обртање Сиријуса Б око Сиријуса А, Златни пресек – 1,618 као пут душе на Небо, Виник – 4,41, Хум – 5,5 итд.

Ова књига обелодањује откривање најстарије опсерваторије на свету, на Ртњу, на простору платоа Констандиновице.

Ова књига потврђује дефинитивно везу – Србија, Мисир и то преко најстарије фреске, коју је дешифровао наш аутор. Аутор обелодањује фасцинантну тврдњу – морам рећи да је Ниш осим НУЛТЕ ТАЧКЕ И ПРВИ БАБИЛОН. Налази да су постојала још два – у Судану и Ираку. Ирационално, али фасцинантно математички доказано, интуитивним стартом, али децидираном завршницом која оставља без даха.

Ова књига обелодањује Ниш као нулту тачку, сходно извршених анализа, и увођење нових мера – Хум, Чам, Виник, Бубањ итд. Егзактност његових мапа и моделирање мера у потпуности су потврђења анализом терена која је поткрепљења директним мапама са претраживача Гугл.

Аутор не оставља никакву сумњу у егзактност прорачуна, јер су анализе мера приказане детаљно. Наш аутор уводи нужност редефинисања свег знања о старим цивилизацијама, редефинисање оставштине из лингвистике, као и многих других заблуда које носимо као велики воденични точак око врата. Мислим да штампање овако храбрих књига доприноси да наше друштво добија огромни импулс знања, које на било који начин мора да искористи.

Еталони језика, времена и простора као основа светске цивилизације је најсмелија научна поставка која је изишла са ових простора. Ван је свих токова званичне мисли, разбија дефинитивну илузију Великог праска, отвара нове поставке математичког размишљања, Анаксимандра ставља поред Томаса Едингтона, уздиже математику до нехватљивог нивоа као дефинитивну намеру Великог промишљања.

Аутор не поставља компликоване једначине, доводи их на ниво Богова, Бојеве уводи у математичке процесе. Фракталност још није обухватио, то засигурно оставља за будуће напоре.

Језичке модулације Аделе Маргот доводи у везу са својом математиком, и показује да је могуће да се два рада у неку руку различита, споје на више нивоа. Духовност, астрал и материја су слављени овом књигом.

Ауторова чудна скромност није у никаквој сагласности са вулканском енергијом која је заправо Диониска енергија, која сходно Ничевим схватањима, једина доноси нове енергије и спознаје.

Академик Проф др Светислав М. Јарић
У Новом Саду,
21.08.2013

Слика бр. 001 Прослава 1700 година Миланског Едикта у Нишу, испред цркве Светог Цара Константина и Царице Јелене, 06.10.2013. Захваљујући Србској православној цркви је име Цара Константина остало живо и после толико година и он је своје србском народу оставио највећа знања. Нешто мало од тога сам успео и ја да докучим, и то сада износим у овој књизи.

**СВЕТИ ЦАР КОНСТАНТИН ПРВИ ВЕЛИКИ ЈЕ ЈЕДАН ОД НАЈВЕЋИХ
ОБЕЛЕЖИВАЧ СВЕТА И НИША КАО НУЛТЕ ТАЧКЕ БАБИЛОН**